

**De oculis et visu variorum animalium observationes physico-anatomicae /
[Govard Bidloo].**

Contributors

Bidloo, Govard, 1649-1713.

Publication/Creation

Lugduni Batavorum : Apud Samuelem Luchtmans, 1715.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/fvf57zqc>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

62149/3

MEDICAL SOCIETY
OF LONDON

ACCESSION NUMBER

PRESS MARK

BIDLOO, G.

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30525287>

XVII 4

D. 6. 6

MED
GODEFRIDI BIDLOO;
DE
OCULIS ET VISU
VARIORUM ANIMALIUM
OBSERVATIONES
PHYSICO-ANATOMICÆ.

LUGDUNI BATAVORVM
Apud SAMUELEM LUCHTMANS, 1715.

СИДИЛЫЧИ СОЛНЦЕ

ДАВОДУ САДО

СИДИЛОДИКИ

СИДИЛЫЧИ СОЛНЦЕ
ДАВОДУ САДО
СИДИЛОДИКИ

LECTURI S

S.

S. LUCHTMANS.

IC tandem in lucem emititur, & publici juris fit hæc Cl. BIDLOI, toties promissa de OCULIS INSECTORUM sententia & lucubratio. Posthumum quidem videri cuiquam possit hoc opusculum, quum jam duobus abhinc a morte ejus annis prodeat; verumtamen hæc omnia ab ipso Cl. Auctore sic edita & impressa & à typothetarum mendis purgata sunt, priusquam in morbum incidisset; dixitque nobis identidem hæc ad umbilicum perducta & sic edenda. Constituerat quidem ipse, si convalesceret, his subjungere de morbis oculorum tractatum, sed fato functus voto damnari non potuit: neque nos ex scedula ejus & lituris eruere ista potuimus, ut Viri Cl. famâ digna videri possent; quæ una ex causis

LECTURIS.

fuit, cur tamdiu dilata fuerit hæc editio. sed & altera gravior erat, nempe quum induxissemus in animum Cl. defuncti opuscula, quæ ad Anatomiam & Chirurgiam spectabant, & sparsim emissa erant, in unum collecta fasciculum simul cum orbe litterato communicare, & nonnulla ex iis in eum usum iterum typis describenda essent, visum fuit his edendis tamdiu supersedere, donec conjungi cum cæteris posset hic tractatus; qui que omnia desiderarent, iis ut satisfieri posset, vel si qui, reliquorum jam compotes facti, hanc novam hujus Cl. Viri opinionem de hac disceptatione videre cuperent, ne ii quoque desiderio frustrarentur. Nos ergo quum aliis aliunde negotiis distracti hæc absolvere prius non potuerimus, sic tamen Viro Cl. justa persolvere, & ne hoc opusculum immerito posthumum crederetur, hoc vos admonitos esse voluimus. Vos fruimini, & Valete.

G: B I D L O O;
DE
O C U L I S E T V I S U
V A R I O R U M A N I M A L I U M
O B S E R V A T I O N E S
P H Y S I C O - A N A T O M I C Æ.

A, quæ, de Variorum animalium oculis eorumque dispositione & Methodo videndi, observanda mihi contigerunt, enarraturus, pauca, in antecessum (*Letit: benev:*) monenda habeo.

In Visus actione, vel ad Visus actum, requiruntur, LUMEN, OBJECTUM, OCULUS: illa, quæ de Lumine & illuminatione Objectorum in genere & specie, consideranda veniunt, extant apud nobiliss: CARTESIUM *Diopt: C. 1. & 2.*; oculi autem ichnographiam C. 3. exhibitam, ex perspicacis viri, tum inspektione, tum imaginatione esse depromptam, nemus dubitabit, qui ejus hæc verba legit attentè: Si qua arte, posset oculus ita secari, piano per medium

pupillam transeunte, ut nullus ex eo liquor efflueret, nec ulla pars loco moveretur, talis ejus sectio apparet, qualem hæc (quam proponit) figura representat: posse hoc, arte & commodissimè fieri, patet; oculo, videlicet, unà cum capite frigori intenso exposito congelatoque & postea de fovea ossea, cum, aut dissecatis exterioribus ejus partibus, puta palpebris, adipe, glandulis, musculis &c. exempto acutissimoque cultello deinceps, methodo & lineâ memoratâ, per se & hemisphæriisque ejus in cochleare, aut vase Vitreo positis iisque ferventi aquæ immissis, ea conditione, ut illa per scissi oculi limbos nunquam superet: tunc enim liquefcientibus, degelantibus & degelatis tandem omnibus partibus, singulæ sese, ordine & dispositione, quâ sunt collocatæ, visui jucundissimè & quidem, ut hac tabula proponitur, subjiciunt.

T A B U L A P R I M A.

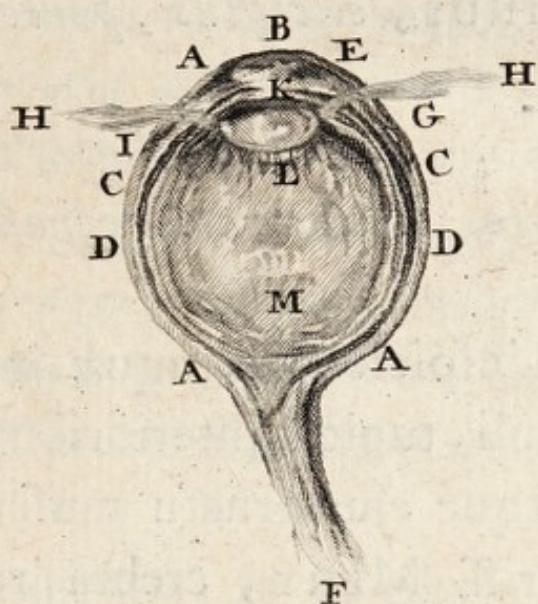
Representans oculi interiorem, externo omni ejus exposito apparatu, dispositionem.

A. A. A. Oculi bulbus.

B. Anterior membrana, aliquantulum semper de bulbo protuberans, CORNEA dicta.

C. Tunicæ ADNATÆ, ad palpebras extendendæ, portiones.

D.

D. D. D. CORNEÆ sequela, quam DURAM vocant.

E. E. Tunica UVEA, cuius posterior pars CHOROIDIS titulo distinguitur.

F. Nervus OPTICUS, hujus filamenta & dispersiones, mox ubi oculi bulbum intrant, RETINAM tunicam constituant.

G. G. IRIS, AQUEO HUMORI innatans.

H. H. *Ligamentum CILIARE leviter expressum.*

I. I. *Distantia inter CORNEAM UVEAMQUE, in qua fluctitat*

K. *Humor AQUEUS, quem, sequitur,*

L. *CRYSTALLINUS, exceptus, parte postica, ab humore*

M. M. *VITREO. Singuli hi liquores, eâ, quâ potuit fieri, arte, adumbrati representantur.*

Ea, quæ de inspiciendis, aquæ immersæ & moribundæ felis oculi tunicis interioribus motuque præfertim UVEÆ atque ejus ornatu musculari cum annexis, tradit Clariss. MERY, crebra repetitione experimenti & perpensione actus, sunt dignissima.

Cum olim & nunc, imprimis verò nostro tempore & nuperrimè, completissimi, ut ajunt, animalis, Hominis, nempè, oculus sæpè sæpius & ad normam sit descriptus & figuris expressus, ejus ulteriori descriptioni supersedebo: de visu itaque, id est effectu Luminis, illuminati Objecti & Oculi agendum videtur; sed quid videre, Phyficè loquendo, sit, vel quo modo res, respectu corporis & animæ, vel communis, sic dicti sensorii, peragatur, de eo ego quidem non erubesco fateri, me hoc non percipere: omnes etenim quas & quotquot mihi contigit audire, legere

&

& examinare hujus actus descriptiones , non unam post se relinquunt consentiendi in eas , difficultatem . Ex: gr: *Visus est , luminis cum objecti illuminati imagine , oculo recepti , per nervum opticum in sensorium commune & ad animam delati motus , vel actus , quo objecta à se invicem distinguuntur , percipiuntur.*

Vel Luminis & cum lumine corporis illuminati imaginis , oculi omnibus partibus , visum modificantibus , interpositis , in retinam pieturæ ad instar impressio & per cerebrum Nervumque opticum in - vel ad sensorium commune , vel ad - & in animam translatio , representatio , perceptio , &c.

Tot fanè obscuritates , in re physicè & ratione illuminanda , quot verba: accepta enim tali definitio ne ; sequitur , homine excepto , nullum animal secundum eos , videre plus , quām speculum , utpote sensu & anima , destitutum ; taceo jam nunc immensam , ratione structuræ , singularum oculum constituentium partium , pro cætu animalium eorumque individuis , varietatem , de qua mox .

Verbo ; oculus erit medium , sive modificans instrumentum , illuminati & conspiciendi corporis imaginem in visus actum (de figmento sensorii communis , vel glandulæ pinealis munere imperatorio fileat ratio , fileat & oratio) ad animam , deferens ; sit ita ; sed

heus! *Leēt: Physicophile*) quo modo communicat, tangit, movet objecti illuminati imago hæc, animam? vis dicam quod res est? tu & ego novimus hoc cum ignorantissimis idque quoque fugit perspicacissimorum Philosophorum principem, utinam! (vide ejus, *ad principem Palatinam, ad questionem: de Conjunctione animæ et corporis, frivolas responsiones ac explicationes*) illas nunquam divulgandas reliquisset: multum enim de physica merenti suæ famæ, melius consuluisset; sed verò quantum fluxerit, quam fuerit varius, versatilis & parùm sibi constans, in condendis suis systematibus Physicis, novisse si quis amet; inspiciat REVER: RENATI RAPINI, eruditissimi viri, tractatum, cui Titulus: *Reflexions sur la Philosophie, Physique &c.* itidem, alium: *Comparaison de PLATON & d' ARISTOTE* habebitque, hac in parte, nobiliss: RENATI CARTESII, Typum & characterem; ego autem unius & alterius RENATI scripta mea non facio, ne ergo cum excellentissimis viris hisce & CERSELE-
RIO, LA FORGE aliisque;

RUMORES VACUOS VERBAQUE INANIA,

spargere videar, festino ad meum propositum, certus convictusque, Deum multa celavisse mortales, forsitan, in eorum utilitatem & commodum post quædam secula,

la, industriâ arte & diligentia, detegenda: est (namque) in ipsis rebus obscuritas & in judiciis nostris infirmitas, secundum CICERONEM, quæst. acad. 4.

Quemadmodum nobiles quidam artium & scientiarum antistites; imprimis verò Germani, Anglicani, Gallicani, sub MEMORIÆ, COLLECTIONIS, ACTORUM &c. titulis, observationes & cogitata sua scripto posteris tradiderunt; ut postea generali ornandæ, hujus, aut illius facultatis, historiæ, inservire posse viderentur, sic ego ea, quæ de varietate dispositionis oculorum variorum animalium perscrutari valui tibi (*Leit. benev.*) inspicienda reverenter offero.

PRIMÒ; Statuens; NULLUM ANIMAL VISU, NATURÂ, EXTARE DESTITUTUM; exhibeo tibi, duorum, vulgò cœcorum animalium, TALPÆ, nempe & CÆCILIAE SERPENTIS, oculi anatomiam;

Monuerim autem TALPÆ oculum perscrutaturum, diligenter primò; eum consideret inspiciatque extrinsecus: collocatur enim in rostri anguli parte laterali & superiore 2do. leviore flatu, per tubulum minorem, in demortua, in viva, quoniam satis eminent, pilos, quibus omni ab parte, obstat, removeat & tunc præbebit se, in mortua, conspiciendum, qualis proponitur, sequenti tabula.

Animal hoc (TALPAM) minimè esse cœcum ($\tau\upsilon\phi\lambda\circ\gamma$)

â cuius vocis tamen significatione primariò , nomen suum hausisse verisimile est , constabit mox ; si cui verò alia ejus quædam nomina ; sed & ei non competentia audire volupe sit , adeat is Excellentiss. ALDROVANDUM , JONSTONUM aliosque , de regno animalium scriptores & compilatores .

T A B U L A S E C U N D A ,

exhibens

F I G U R A P R I M A ,

A: *Ad apertiles talpæ palpebras , ciliis , in Limbis arcualibus B. multoque , undique piloso villo obseßas.*

F I G U R A S E C U N D A ,

Proponit oculum , corpori exemptum palpebrasque , maximè autem inferiorem , apertas.

T E R T I A F I G U R A ,

Representat A. Cutim , partim â capite separatam . B. Foramen in cute , unâ cum dissectis palpebris , â parte Interiore , quibus inhæsit oculus . C. Oculum ipsum , remotâ membranâ CONJUNCTIVÂ . D. Musculum Temporalem . E. Cranii partem medium , suturis distinctam .

Fi-

Pag. 9.

TAB. II.

Fig: 1.

Fig: 2.

Fig: 3.

Fig: 6.

Fig: 5.

Fig: 4.

Fig: 7.

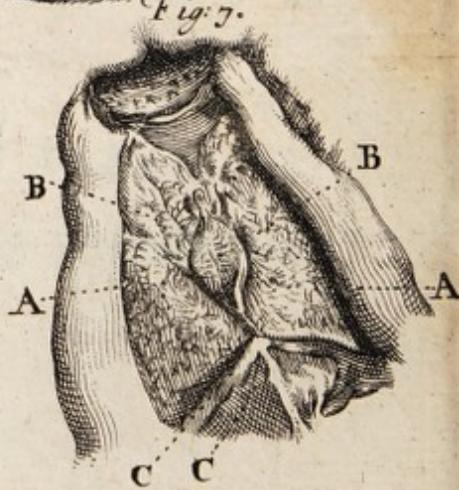
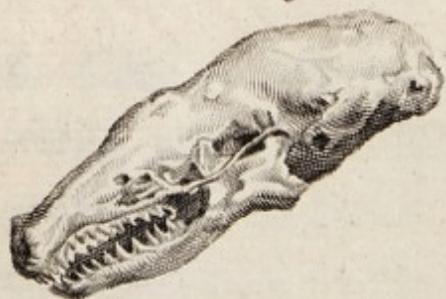

Fig: 8.

FIGURÆ QUARTÆ,

Delineatur, oculus totus, resectis musculis, in chartula, à latere considerandus.

FIGURA QUINTA

Exprimit eundem oculum, adaucta ejus magnitudine, ut, A. Pupillam. B. Vestigia dissectæ adnatæ tunicæ & aliarum partium reliquias, nec non oculi figuram, ut & Nervi Optici. D. in-& ad oculi bulbum aditum & ingressum.

FIGURÆ SEXTÆ

Distinguitur, A. A. Cranium apertum ac intra illud, B. B. Cerebrum ad latus reclinatum. C. Nervus Olfactorius. D. D. Opticus unus & alter. E. Auditorius: et si verò, hoc in animali, qui & quotquot sunt, magni robusti & prægrandes existant nervi, ut & tendines, omnium maximi tamen Optici, qui ex imo Corporis elongati cerebri parte. F. Producti, ad oculi regionem posticam, linea rectâ pertusâque osseâ orbitali, feruntur.

FIGURA SEPTIMA

Adumbrat, A. A. Cranii basin, adaucta ejus magna-

B

gnis-

gnitudine. B. B. Duram matrem, sive membranam multis vasculis Sanguiferis donatam, cuius medio cævitas ut & occipiti est insculpta, concipiendo Cerebellum, apta; porrò C. C. Occipitis ossis eminentias.

FIGURÆ OCTAVÆ

Designatur totum Caput osseum.

Adjicio hisce, in transitu, PRIMÒ; vasorum Sanguiferorum omne genus, eum in modum, in hoc animali, suo turgere latice; ut rubedine intensa perfundat tingatque cerebrum: SECUNDÒ; tunicas & liquores oculorum, ab iis plurimorum animalium differre parùm; nisi TERTIÒ; aqueum comperiri, habita ratione corporis proportionis, copiosiorem: nigricantem enim nunc, variegatam tunc, animal hoc obtinere iridem idque pro cætus quoque individuo, nemo mirabitur, qui ludibundæ naturæ, vel, ut simplicius loquar, omnipotentis Dei, in animalia, pro eorum commodo, regione, ætate, tempestate anni &c. exercitam observavit varietatem; veruntamen silen-
tio tegendum non videtur; QUARTÒ; TALPAM fœtere insigniter, magno cum strepitu interspirare, canum instar venaticorum odororum escam, vel prædam quærentium, olfacere exquisitè & minimam quoque cir-

cum

eum se, terræ motionem & agitationem sentire; vel si mavis (CARTESII assecla) ad hunc motum ilicet cogi ex lege motus, fissionis & cuniculi incepti viam mutare, vel planè de opere quiescere, vel ab hoc instrumentalí suo actu, non verò sensatione, vel intelligenti, aut intellectuali quadam facultate, proprietate, necessitate &c. desistere: vide (*lecl: benev:*) plures incongruas rationi contrarias & hoc suppositum spe-
stantes, apud memoratum Reverend: RENAT: RA-
PINUM atque cum Physica minimè convenientes, con-
sequentias alias.

SERPENTI CÆCILIAE, nemo, quod sciam, au-
torum (vide PLINIUM, ISIDORUM, ALBERTUM,
ALDROVANDUM, GESNERUM &c.) oculos concedit;
dantur autem, qui organo, oculi speciem referente
cutique inhærente tantum; verùm non ad visus actum
idoneum, instrui hoc animal contendunt; asseveran-
tes leves quidem oculorum adumbrationes excavatio-
nesque oculiformes; sed verò veros oculos, in eo,
extare nullos: experiri ergo & indagare constitui,
hoc quid de asserto esset verum? ne vel ullum, circa
animalis hujus nomen, genus & speciem, committe-
rem errorem (variæ enim ejus sunt, pro regione, in
qua degunt, sexu, cutis maculis, sive pictura & ma-
gnitudine, species) perlustrayi rerum Physiologica-

rum nobiliorum; præsertim verò piæ memoriæ & amicissimi mihi collegæ, PAULI HERMANNI, musæa & quos in iis inveni horum serpentium, eos diligentι subjeci examini; at verò, ad unum usque, in omnibus, oculos completiſſimos eosque, omni ad perfetum viſum requirenda ſupelleſtile instructos, obſer- vavi. enī ecce! ergo CÆCILIAS, diversæ ſpeciei, balſamico liquore conservatos eorumque oculorum delineatam fabricam.

Clauduntur laxiſſimis & maximè protuberantibus palpebris, numero duales, figurâ rotundi, colore nigricantes intensè, in capitis parte laterali, Cranii limbum ſuperiorem tangentes, quæ omnia & alia exhibentur,

T A B U L Ā T E R T I Ā, cujus

F I G U R A P R I M A

CÆCILIAM minorem exprimit; in eo oculi lateralem omnino Capitis partem occupant. A. Palpebræ binæ, in longum exorrectæ, linea æquali clauduntur. B. Os C. Ipsi est patulum & hians valdè, totum corpus colore tinctum ex albo-fusco & squammulis minimis variegatum.

F I-

FIGURA SECUNDA

Refert, A. A. CÆCILIAM maculatam majorem; Cujus oculi. B. B. Superiorem Capitis partem, profede habent, nullo palpebræ ritu coniecti; ita ut dubitem, utrum veteres CÆCILIAS finxerint? an vero nobis CÆCILIAS videre unquam licuerit? Os. C. porrò huic animali minus & compactum, nares D. D. præmagnæ sunt.

FIGURÆ TERTIÆ

DELINEATIO

Demonstrat, insigniter adaucta proportione, per microscopium, tunicam globosam CORNEAM. A. una cum B. Circulo nigricante, tunica hanc Capiti osse affigente, nec non. C. C. C. Squammulas quasdam, ipsa ab cute separatas.

FIGURA QUARTA

Refert, A. A. Adaucta magnitudine, CÆCILIÆ, à latere fractum, Cranium; ut oculus. B. melius distinctiusque, cum cæteris prostaret inspiciendus. F. Cerebrum. D. Nervum Opticum. E. E. Nares & C. Maxillam inferiorem.

Egregius cum pictor hæc omnia, ad vivum, ut a-
junt, expresserit, hisce me, Lectori & POSITIONI
MÆ PRIMÆ, satisfecisse, autumo: licet enim, ex
horum animalium demonstrato organo visus & quia
hæc visu carere non videntur, non sequatur, nulla
visu carere; ego tamen de cæteris ita colligam sta-
tuamque; usque dum aliquod animal mihi exhibe-
tur, naturaliter, oculis visuque destitutum, perscu-
tandum examinandumque.

Statuo SECUNDÒ; NULLA ANIMALIA LUMINIS,
DE OCULO, ALIQUID, IN OBJECTA EMITTERE.

Altera Veterum, quæ cum priore debellanda expu-
gnandaque venit opinio & falsa relatio, quam No-
biliss: ipse quoque CARTESIUS, non omnino depo-
suisse videtur (vide ejus DIOPTR. C. I. artic: 6.) est,
DARI HOMINES & ANIMALIA QUÆDAM, NOCTU
VIDENTIA; Seductus forsitan à tramite prius sibi pro-
posito & calcando Physico, historiâ TIBERII Cæsa-
ris, ex auctoritate C. SUETONII; cuius hæc sunt
verba (Vide edition: GRONOVIAN: SECT: 68. in præ-
dicti Imperatoris vita) *cum Prægrandibus oculis &*
qui, quod mirum esset, noctu etiam & in tenebris vi-.
derent. Id idem asserunt quidam de EQUO, VUL-
PE, AVIBUS INSECTISQUE quàm plurimis; de FELE
autem, generalior est assertio; sed & equè falsa, de
hisce

Fig. 1.

TAB. III.

P. 297/25.

Fig. 2.

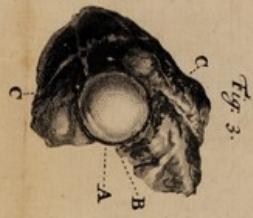

Fig. 3.

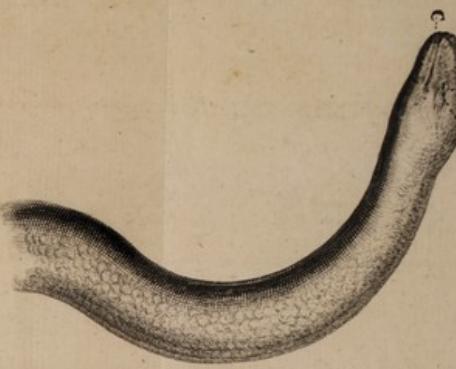
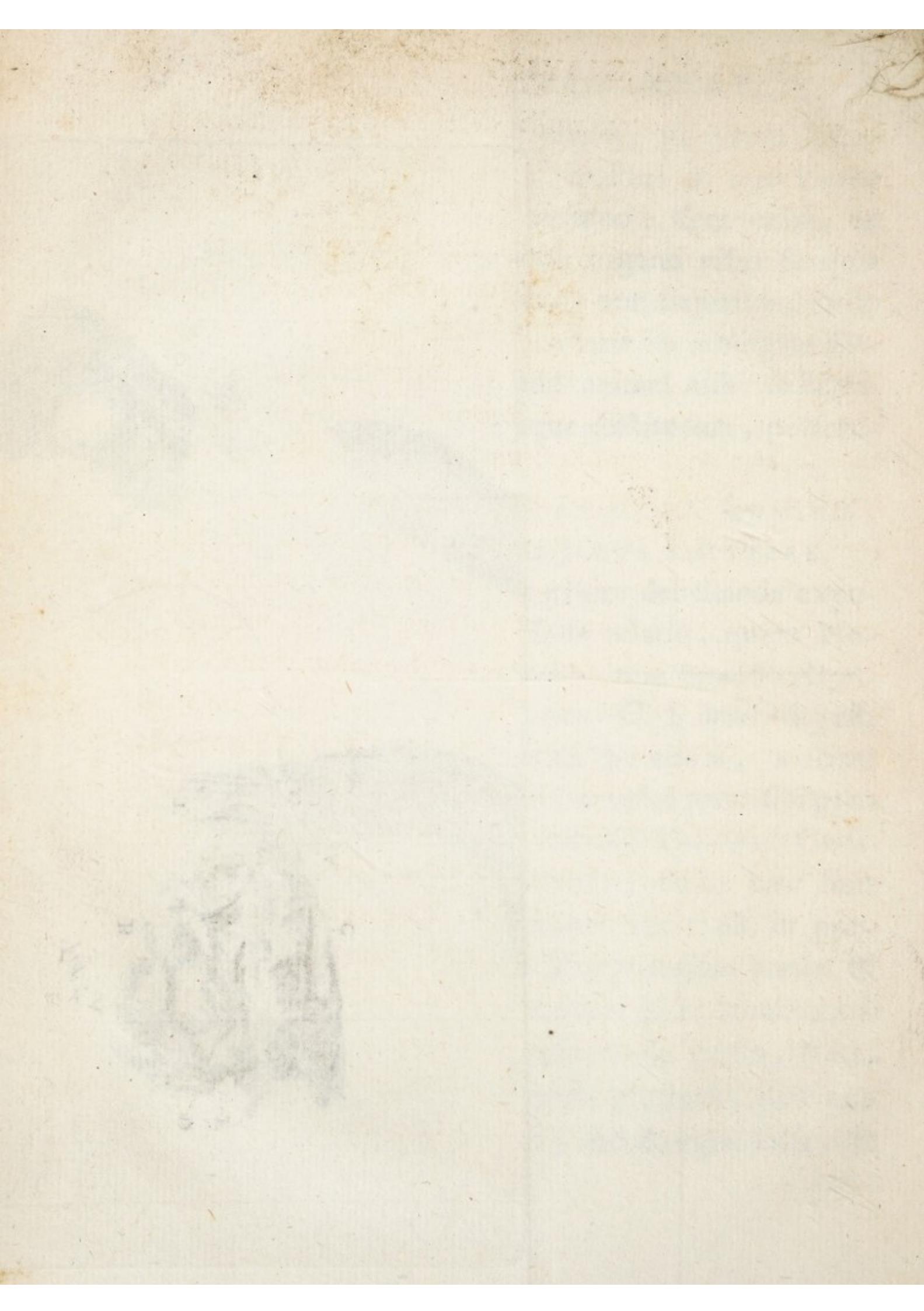

Fig. 4.

hisce inferius ; ratiocinantes , fieri hoc , ob copiosiorum spirituum animalium productionem & fluxum , solitò majorem , in oculum per pupillam , in eo animali . cui maxima est pupilla & propter calidum hujus liquidi indolem . Dantur qui virtutem hanc , ab lumine , prius in oculum , ab objecto , misso , derivent ; verùm credo , quām vana & de republica Physico-anatomica expellenda hæc sit sententia , satis me demonstravisse in *exercitationibus meis Anatomico-Chirurgicis* , *Titulo DE NERVIS* : de pupilla & ejus amplitudine , quām perperam illi , respectu ejus muneric , sentiant , ex eo liquet , quod visus acutior sit & accuratior , pupillā contractā : quo enim major pupillæ circulus ; et si oculus , sive CORNEA , recipiat dimittatque intus proportionatos , ab objecto illuminato , luminis radios & cum iis objecti illi impressam imaginem , eo minus exactè videt animal , sive oculus ;

Quod autem , ubi primū à somno oculi patent & corporis alicujus illuminati imaginem recipiunt eamque , mox iis clausis , vident , sanè contrarium probat , probare quod conantur : nam quo modo ? palpebris clausis , ex oculo , sive de RETINA , emititur ad objectum , lumen & quare hebescit , tam citò , visus hic ille actus ? respondeant , vel respondeat ratio ; quia motus impressæ imaginis cessat , opus est

novo lumine, ab objecto illuminato, in oculum & ulterius, dimitendo. Si quis porrò *Mydriasis*, *Nyctalopiasis* aliosque pupillæ morbos consideret, facile in meam ibit sententiam; pupillæ quoque motum, partim esse voluntarium, partim verò non, liquet probaturque ex admota ad Oculum lucente candela: ejus enim vi & Luminis actu, nobis invitis & partibus omnibus aliis quiescentibus, contrahitur pupilla; verùm autem est, nullum extare animal, quod moveat pupillam, partibus cæteris oculi immotis manentibus voluntario actu; illa itaque contractio, quæ candelæ lucentis vi fit, minimè est voluntaria.

Ulterius; si lumen ab oculo emittatur, aut reverberetur noctu & in tenebris, in objectum, ut quibusdam non omnino possibilitati videtur contrarium, oportet illuminetur objectum, ut ab homine, aut animali hoc lumen emittente videatur: sine lumine, sine luce enim nullus concipiendus visus; oportet itidem hoc emissum lumen ab adstante & hunc actum sedulo observante homine detegatur: unde enim & quo modo alias, de ejus existentia, apparitione, vel actu, aliquis potest esse certus? vel argumenta de possibiliitate & verisimilitudine, sui producti, formare? hac in re itaque, ut mihi satisfacerem planè, FELEM, in obscuro loco collocatam, observavi exactè; de oculis autem emissi

Iuminis mihi apparuit nihil; mox murem, vinculo adstrictum, in angulo deposui percepique, ex strepitu cursus & vocis, statim, felem ruere in prædam & adhibitâ candelâ, devorantem jam murem, deprehendi. Sequenti nocte, felis oculos luto tenacissimo infeci clausique probè esurientique per integrum diem, altera parte conclavei, caseum piscesque crudos detegendos exposui; diremit, non sine multo murmure, omnem oculis impositam supellectilem volavitque in escam; ego verò denuò ipsi oculos obturavi eosque insuper pulvillis & ligaturis constrinxi firmissimè, repositâ, in alio conclavei angulo, escâ, vidi; licet inverso teneretur, ab esca, situ, eam manu dimissam, brevi, nullo tramite laterali deductam, rectâ petentem apposita; sed, ne aliquot mihi restitaret dubium, Feli tandem utrumque oculum ita laceravi, elicito quoque liquore Crystallino, ut organi hujus nihil extaret, dispositione non privatum; post aliquot dies, escam ei proposui è longinquo; verùm ubi aliquoties circumspirasset, eodem, ut nuper, impetu ad murem ei propositum excurrit eumque devoravit avidè: nōtu ergo hæc & alia animalia non videre; sed olfactu suo uti acutiore eaque virtute peragere, quæ visui tribuuntur, pro comperto habeo.

Spiritibus animalibus, in corporibus calidioribus,

five residuo Luminis , subtilis , aut aëreæ materiæ , ne de nomine lis sit , præter modum , agitatis , belluarum jumentorumque quorundam oculos pilosque , fulminis i&tu citius , colore mutari , ejusdem farinæ fabula videtur : CHAMELEON enim , animal , præ cæteris , frigidum renuntiatum , colorem mutat ; cute licet glabra & dura circumductum : adde (spirituum animalium concessa hypothesi , ex qua facile nugacissima possent defendi) multa lucere , spiritu animali destituta , Ex: gr: aqua marina agitata , lignum putredine corruptum , pisces mortui saliti varii , squamulæ insectorum & similia : multa itidem dantur animalia , quæ propter durissimam corneam membranam , Lucis & Luminis vim omnem sufferunt ; quædam verò tenellulâ prædita , vel lucis vix quidquam sustinent , primorum exemplum in AQUILA &c. Secundorum in VESPERTILIONE aliisque est : nullum itaque animal , in obscuro , videt ; ubi visus , ibi LUMEN , OBJECTUM EXTRINSECUS ILLUMINATUM , OCLUSUS , fin minus , obsoleta & multoties refutata , resuscitanda erit doctrina Pythagorica , Empedoclea : oculum , nempè , esse instrutum igne innato atque ex eo , ut ex laterna flammulæ splendorem , erumpere ; verum , qui in corde flammulam , in glandula pineali sedem animæ omnique in parte corporea subtilem materiam ,

HELMONTII archæo lepidiorem, substituere & qui-
dem nudè quique vetussimorum Philosophorum nu-
gamenta, in sui systematis commodum, vocare vo-
luit, quid obstat? quo minus ille, necessitate dixe-
rim, an potius vani & superbi conatus sui sustinendi
causa, multo experimento, erroris convictos, non
citet, vindicet, sequatur? vide & audi (*Leët: benev:*)
Eruditiss. R. RAPINUM, *Tract: Reflexions sur la PHY-
SIQUE.* pag: 423. & seq: accusantem Nobiliss: R. CAR-
TESIUM cæcitatis & inscitiæ, Philosophiæ DE-
MOCRITI, LEUCIPPI & aliorum; quorum tamen est,
indole & moribus gallicanis, volubilior & versatilis
sextator egregius; cum deceat virum Physicum, esse
in ratiocinando & demonstrando, constantem: sic me-
moratus RAPINUS hoc respectu, de eo: DESCARTE,
*qui veut qu'on commence par douter de tout, se defaire
de toutes ses lumieres, se depouiller de tous les senti-
mens, de la cötume, de l'education, de l'opinion, des
sens & de toutes les autres impressions, pour n'appren-
dre, que peu de chose, demande plus, quil ne promet
& quand, pour rendre raison de chose, il à dit; qu'el-
les se font par une certaine figure, par un certain mouve-
ment, par une certaine extension, il à tout dit: car
il n'approfondit rien & tout sextateur de DEMOCRITE,
qu'il pretend estre; il n'entend point la vraye doctrine*

de ce **Philosophe** & paulò inferius l'explication qu'il donne à tous les mouvemens de l'ame dans les passions, par la jonction de nerfs & de fibres qui aboutissent à la glande pineale, est une vision, car il n'y a point de nerfs qui aboutissent à cette glande &c. interposuerim, vel addiderim; quām qui ejus sensationi, ut cæteris corporis partibus, inservire destinati sunt.

Quæ gallicè sunt conscripta, sonant Latinè: **CAR-**
TESIUS, qui vult (scilicet ad detegendam veritatem) incipiamus dubitando de rebus omnibus, liberando nos omni de lumine intellectus; privando nos de omni dato, sive supposito, ex consuetudine, educatione, opinione, sensatione & omnibus aliis impressionibus producto, ut pauca percipiamus, exigit plus, quām promittit & ubi ad reddendam rerum rationem, dixit illas fieri certâ quâdam figurâ, certo quodam motu, certa quadam extensione, omnia dixit: nam penetrat nihil & totus quantus **DEMOCRITI** sectator; ut esse contendit, tamen non intelligit veram hujus **Philosophi** doctrinam & paulò inferius: explicatio, quam reddit, de omnibus animæ motionibus, in Pathematibus, intervenienti nervorum & fibrarum in glandulam pinealem desinenti- um, merum est Phantasma: nulli enim extant nervi ad hanc glandulam tendentes inque eam desinentes.

Ausim (*Tertiò*) affirmare; ORGANUM VISUS DIFFERRE, PRO UNOQUOQUE GENERE ANIMALIUM; taceo de individuis;

Vereor autem (*Letit: benev:*) ne, dum stupendam hanc describere varietatem moliar, tibi, longa enarratione & multiplici mea demonstratione, oneri sim: multa enim (absit jactantia!) horis subcisis animantium perspexi genera; cum itidem varia occurrant, quorum perlustrandi mihi non est nata opportunitas, auctores de iis dicentes, ubi ad meum propositum facere id videbatur, designare non neglexi.

De SITU & NUMERO oculorum dicturus inferius, observavi sequentia.

PRIMÒ; ipsa oculi *figura* & *bulbus* variat immensùm, pro animalium cœtu, depresso hisce, sphæricus &c. illis & sic porrò aliis, in aliis est; ut liquet in HOMINE, QUADRUPEDIBUS, PISCIBUS &c.

SECUNDÒ; differunt quoque, pro unoquoque genere, *osseæ orbitæ*, quæ, varia excavatione & diversissimis angulis & eminentiis circumscribuntur; quæ differentia videre est eximiè inter HOMINEM, BOVEM, CANEM, LEPOREM, VULPEM, CASTOREM, ARDEAM, AN-

GUILLAM, RANAM &c: licet enim variæ animalium species ad hoc, aut illud genus, quod in vegetabilium herbarumque speciebus discernendis frequens inventum, sive doctrina est, referri possint; ipsa tamen oculi figura ejusque *ossea orbita*, sive *fovea*, in qua in multis reconditur, aut ex qua in aliis, prominet, pro diverso genere animalis, diversa reperitur: præterea, non videtur petenda ex animalis cranio ejus oculi figuræ ratio, cum illa persæpè nequaquam orbitæ figuræ respondeat: in SIMIA quippe quæ profunda, in CASTORE, LEPORE aliisque excavata, habito bulbi respectu, parùm existit.

De PALPEBRIS, ARCU CILIARI, CILIIS, SUPERCILIIS, laxa, vel tensa, circa oculos, CUTE, ineffabilis est, in viventium genere & ordine varietas; plurimi autem PISCES; etsi TURSIO, plurima INSECTA; etsi BOMBYX, iis instruatur, palpebris carent. AMPHIBIA quædam iisdem, ut & VITULUS VULPESQUE MARINUS; quædam verò unâ tantum & quidem superiore, ut TESTUDO, quædam itidem nullo earum vestigio ornantur.

Tres mihi sunt CHAMELEONTIS species; in earum una, palpebræ insigne, in secunda, vix quidquam, in tertia, quod palpebram fingere posset, extat nihil. Si à posteriore & ab effectu colligere aliquid sit licetum?

tum? putem crediderimque, animalcula, hac suppelle-
tile exteriore destituta esse, quibus in. & à circum-
fluentibus aquis, vel aëre, de extima oculi tunica, for-
des satis nitidè depelli abstergique possunt eademque
carere, sine visus noxa, quibus, in, quam perreptitant,
terra, spatiorum satis ad visus actum, est relictum;
vide varios VERMES REPTILIAQUE plurima.

De ARCU CILIARI, CILIIS & SUPERCILIIS eo-
rumque varietate, res ipsa loqui videtur: ubi nullæ
palpebræ, ibi de hoc ornamento nullum vestigium,
ubi illud extat, diversum & varium, pro palpebra-
rum differentia & varietate est.

Circa GLANDULAS, ADIPEM VASAQUE OMNIUM
GENERUM, non tantum pro animalium generibus; sed
& speciebus & in illis individuis, tanta est differen-
tia, quantam declamare ipse vocalissimus STENTOR
& audire patientior quisquam non sufficiat FABIO;
Ex: gr: in HOMINE, quæ unda prostat GLANDULA
LACRYMALIS, in BOVE, tuberculi ex parte levi
membrana coniecti & cartilaginei in modum, promi-
net, cui annexa est glandosa intus tendens moles.
Inveniri & nasci hoc loco, naturaliter, ad certam
quandam ætatis periodum, in CERVO, oculi cui præ-
magni sunt, *lapidem*, fabula est: vide de hiscè erudi-

tissi-

tissimum SCALIGERUM, *exercit.* 112. negantem multorum, hāc de re, assertiones; cum autem mihi larga, ad perspicienda cervina capita, data sit occasio; rem, ut mihi imaginor, detexi totam: in annosissimis CERVIS, aliquando durum rotundumque in encanthe majore, eminet tuberculum, natum, ut verisimile est, post multam animalis lacrymationem, forte & ex multa lippitudine & ophthalmia, quibus symptomatibus valdē est obnoxium; lacrymatur autem immensūm; hasce, vel earum reliquias, tractu temporis indurari posse, dubitabit nemo, ut & appositione augmentum capere & ex palpebrarum motu levigari: vidi sāpius à canibus detentum, hoc animal, inter gemitus & suspiria horrenda, ita lacrymas fundere, ut ipsi maderent genæ & hoc usque dum ensiformi cultro perfoderetur.

De GLANDULÆ INNOMINATÆ (supersedeo volatilium & reptilium generi: in primo enim ejus vestigia aliquandò, in secundo, quod sciam, nulla unquam sunt detecta) LACRYMALIUMQUE, pro animali, VASORUM varietate, multa legere sunt apud excellentiss: STENONIUM, quem imitari studere, Icareum videtur tentamen.

HOMINI, OVI, PORCO, ad- & inter musculos oculares, adipis concessum est multum, APRO, ejusdem generis animali, parum.

Re-

Renuntiando autem generaliter; illud, omni in animali, reperitur verum; ubi major requiritur motus, eo loci glandularum, adipis & vasorum sanguiferorum &c. major est copia; proinde animantibus, PALPEBRIS destitutis, CORNEA strietè expansa junctaque ADNATÆ adminiculo, osseæ orbitæ, glandularum, vel adipis, vix quidquam est concessum idque videre est multo in pisce & insecto: ea tamen cum differentia; ut quod in illis adiposi glutinis instar, in hisce aquei liquoris, tantum appareat. De vasorum & quidem arteriosorum variegato, ex membranis iis incumbentibus, colore & aliquando pro specificis aqueductibus sumptorum, errore; monuerunt jam nunc alii, satis prudenter; idem quod dictum velim, de retiformi plexu nervorum in- & ad memoratas tunicas extenso.

De MUSCULIS, præter notissimam eorum numeri diversitatem, notabilior insigniorque illa habenda videtur, quæ CHAMELEONTI propria est: hoc enim animal, uno oculorum bulbo in altum erecto, alterum ad inferiora vertere potens est; quinimò, rotando globuli quasi in formam, totum circumagere bulbum: hoc de animali, qui plura legere desiderat; adeat is Academicos Gallicanos.

Emissionis oculi, extra OSSEAM ORBITAM, exempla

D

funt

sunt perplurima; ut in GAMMARO, COCHLEA &c; multis quoque animalibus denegatus est MUSCULUS; TROCHLEARIS; multis ad latera, ope vaginalis cuiusdam musculosi organi, oculi planè vertuntur; ita ut CORNEÆ membranæ appareat nihil; multis corpore tenuerrimi, multis è contrario robustissimi oculorum sunt musculi; petenda sunt hujus primi asserti, probationes, ex ECHINO, TALPA, FELE variisque FISSIPEDIS & secundi ex HOMINE, TAUKO, MULO &c: porrò ex omnibus SOLIDUNGULIS.

Tunica DETERSORIA, nictitans, sive tendo qui membranæ in modum, ab interno ad externum ducitur oculi encanthum ADNATÆQUE adhæret, BOBUS, FELIBUS AVIUMQUE autem in primis cœtui familiaris, HOMINI, PISCIBUS omnibus, HYBRIDIS, ANDROGYNIS atque AMPHIBIIS nequaquam est.

ADNATÂ membranâ, multis animalibus laxè, quemadmodum CANI MARINO, ASINO, aliis strictè, ut LEPORI, VULPI, bulbus oculi partibus annexatur vicinis; quibusdam verò denegata illa est planè; exempla sunt in multis TESTACEIS INSECTISQUE innumeris.

CORNEÆ TUNICÆ varia est maximè & fabrica & facies; quibusdam animalium durissima tota, cum ejus

ejus sequela, ut PISCI CHARCHARIÆ; aliis mollior & tota non æqualis duritiei; ut NOCTUÆ; in genere tamen dura & in omni vivente transparens; sed & robusta, in multas Lamellas, maceratione, divisibilis; Ut liquet in HOMINE, TAURO, EQUO &c. FICEDULÆ verò tenerrima & non nisi multa arte, separanda existit: In nonnullis globosè extensa, in multis plana & sine eminentia exponrecta. Nigricat in FELE ZIBITICA, GLIRE, TALPA, unà cum sibi contiguis membranis (quibusdam enim animalibus CORNEÆ cohæret UVEA) in HOMINE verò aliisque animalibus ex livido albescit. Cornea re vera est, in PISCIBUS, TESTACEIS, CRUSTACEIS AVIBUSQUE INSECTISQUE semper.

PUPILLA, quæ BOUM generi & aliis quibusdam ejus speciei animalibus, ab uno, ad alium oculi encanthum, spæricæ depresso est figuræ, in FELE contraria obtinet dispositionem; HOMINI verò orbicularis est concessa. In RAJA fulget insigniter, ab UVEÆ fulgore repercuſſo & coruscante in oculi fundo cœruleo-argenteo.

TUNICA UVEA, in multis unicolor, in quibusdam discolor & variegata, pluribus perforatur; AQUILARUM verò cuidam speciei non, aut ad minimum vix visibiliter; tendo quidam pellucidissimus, cuius

tamen veram dispositionem investigare satis mihi non licuit: unicam enim circa NORDVICUM, in tumulis arenariis, captam, perspiciendam obtinui.

De PROCESSIBUS, LIGAMENTIS CILIARIBUS, IRIDE membranisque fibrillisque, hoc loco facilè in plurimas, pro genere & specie animalium, dividendis, indefinita est varietas; ita ut, quæ hoc in animali albescant, in illo nigrescant, in alio flavescent partes: adde & ad anni tempestates, lunæ vices, morbos, vitæ periodum & alia multa, coloris respectu, in oculis mutari; exempla sunt in TRUTA, AQUATILI LUPO; sed verò absit ut, cum CARDANO statuerim, totum oculum FELIS eo tempore magnitudine & pupillæ motu, mutari, saltem hoc observare mihi huc usque non est datum.

Eadem res cum RETINA TUNICA ejusque expansione est, variat, nempè, pro bulbi fundo ejus figura extatque, pro diversitate animantium, colorata diversimodè; ut patet in BOVE, LEONE (de quo vide Clariss. PERRAULTIUM, *mémoires pour servir à l'Historie anatomique*) CANE &c: hæc enim tunica glabra quamvis, dixerim fluctuans, in nonnullis videatur & à multis pro verò & proprio visus organo habeatur; utpote lumen ab objectis reflexum recipiente &c. est & constat ex nervi optici, crinitim dispersi & membranæ

branæ adinstar uniti , congerie: de ejus expansione aliisque cum partibus connexione, non definienda est varietas: in animalibus enim , quibus oculi liquoribus notissimis tribus , vel eorum nullo exornantur , hæc tunica firma & aspera existit ; quinimò vix titulo membranæ designanda venit. De hoc lemmate quædam postea.

De TUNICIS, porrò ARANEA, VITREA earumque fabrica, plus ex liquorum quos continent, massa & figura, quām quidem manuali demonstratione statuere est; imo, nisi ex congelatis nunc, nunc putredine ex parte confectis, itidem vivorum oculorum inspectione eorumque actione, colligere liceret multūm, multa sanè, quæ de iis affirmantur, ulteriore opus haberent illucidatione & experimento: tanta enim, in vivis, est teneritudo, quanta ad describendam earum dispositionem , quoque laffare valeat lynceum LEEUWENHOEKIUM. Quæ aliquando in iis, pro vasis demonstrantur, plicæ sunt, vel forsitan, omnium exiliissimæ nervorum distributiones; unde quasi carunculis , amethystini coloris , quibusdam bestiis , oculi fundus splendet fulgetque.

LIQUOR AQUEUS, qui sine noxa; saltem visus perditione , exprimi de oculo potest & brevi restauratur in cane; est quantitate, varius maximè: in FE-

LE ex: gr: paucus, in FRINGILLA copiosissimus, in CETACEIS ferè nullus:

Omnium tamen humorum, oculo priorum, varior est CRYSTALLINUS, duritie, cohæsione, figurâ &c. non commemorabo vel quidquam de ejus majore, vel minore diaphanitate, magnitudine, interiore naturali lamellataque fabrica: de hisce (*lect. benev.*) vide FIGURAS LEEUWENHOEKIANAS; observatus tantum quædam, circa ejus figuram: ejus circumscriptio, in quibusdam animalibus; ut in FELE, posterius plana, convexa anterius, secus (vide Laude multa exornandum PERRAULTIUM) in LEONE, animali à me nunquam examini anatomico submisso. In PENNATIS plurimis, in quibus visibiliter à processuum ciliarium motu ejus figura mutari potest, flaccidulus, in aliis immobilis quasi & durissimus, nulla arte ab tunica cui inhæret separabilis est. Lentis formam multa, præsertim PISCUM genus, nequam obtinere, compertum & vulgatum dudum est.

VITREUS HUMOR, quemadmodum in FELE abundat; ita in aliis, aut desideratur, aut parva mole comperitur; vide LACERTAM, LINGULACAM &c. est & ejus consistentia admodum varia; hoc, videlicet, in animali glutinosa tenaxque, in illo contactu mollissima & diffluens in aquæ formam. Dif fert

fert quoque, pro LENTIS CRYSTALLINÆ immissione
in vitreæ partem anticam, ejus excavatio, in postica
convexitas: adjicio varia etiam, respectu sui, gaudere
circumscriptione, colore & tunicæ adhæsione:
hæc enim in quibusdam citra molestiam & arte nulla
separatur, demonstratur, quod in aliis impossibile au-
tem est.

*Si (lect. Benev.) liceat & patiaris? enarrabo hoc
loco HISTORIAM ANATOMICO-CHIRURGICAM,
non parum, ut mihi persuasum habeo; penes te
tamen sit judicium, ad nunc memoratarum mem-
branarum & humorum, demonstrandam fabri-
cam & munus facientem; unâ ut fideliâ, non u-
num duntaxat dealbem parietem: digressio quippe
hæc inservitura Anatomicis & inservitura medi-
co-Chirurgis, prodit.*

*Ipsò festo paschatis, A. 1710, dum uxor JO-
ANNIS LA SAAR, in civitate Lugdunensi in Ba-
tavis chirurgi, filium suum, novem annorum, ex-
pergefacere & de lecto elevare conatur, lædit, for-
sitan reluctante puerō, hamulo, manicæ suæ adsuto;*

& non coniuncto, pueri sinistrum oculum graviter: multas inter vociferationes, insigni ex dolore, productas, puer in lectum descendit: accedens pater videt vulnus per ADNATAM nontantum; sed & CORNEÆ ejusque sequelæ partem, oculo inflictum, eminente & propendente UVEA & naso non leviter lace-rato: quod sui muneris credebat, præsttit; verum aggravescentibus, de die in diem, sumptomatibus consiliisque, non uno cum professore medico & chirurgo, habitis & ferè ex omnium sententia confirmatus, esse de pueri visu, hoc oculo, actum: post aliquot tamen dies, me quoque ad prædicti casus inspectionem vocat; promptus ad meum hoc officium, non solus; sed & cum duobus studiosis veteranis, exploraturus rem, eo, cum patre, me contuli videmusque puerum, ut modo est dictum, miserandum in modum decumbentem & quidem eo cum vulnere hiante, ut in genam pellucidissimus HUMOR VITREUS, suo cum velamine partibus-que, ut videbatur, quibusdam UVEÆ penderet hor-renter; doloris etsi puer, ut est mitioris indolis,

sa-

satis esset patiens; attamen continuò fricabat locum affectum, inflammatum, tumefactum, quapropter mirabar teneram & propendentem tunicam adbucdum extare illæsam. Effluxerat jam dudum de oculo HUMOR AQUEUS, verùm ejus ultro stillicidium observabatur à nobis observatumque erat à patre, toto vulneris tractationis tempore.

Parentium non tantùm ad rogationes; sed & ex desiderio, laboranti puerò occurrendi, addiderim ingenuè & experimentum instituendi, quid, hoc in casu, ars, à me ab juventute mea indefessè culta, CHIRURGIA, valeret, me totum huic negotio tradidi & quidem sequenti methodo.

Quod primùm mihi peragendum duxi, peregi mox, id est, commendavi, in tergum positus æger, hoc statu, in lecto detineretur, quantum esset possibile: deinde applicui plagæ & fronti medicamenta; sed verò tum temporis in alium casum præscripta, extantia; decade secunda mearum exercitationum anat. chirurgicar. tit. de PANNO; quia autem is ille libellus forsitan, tua

non est in manu, tuum in usum (lect. benev.) & utilitatem illa describam.

R. Mucilag. Sem. Psyll.

Cydoneor. an. ȝȝ.

Croc. ȝȝ. ebulliant leniter in aq. fœnic. ȝijȝ.
Exprimant. & applic. cum quadruplic.
linteo & ligatura S. A. tepidè.

*Iterandam saepius, hanc mucilaginem, toti oculo
intus & extus applicandam, parandam proposui;
Unà cum sequenti anacollemate;*

R. Bol. armen. ȝij.

Sang. dracon.

Thuris an ȝj.

Far. volatil. ȝj.

M. C. S. Q. Vitell. Ovor.

*Fronti temporibusque injiciendum: horum medi-
camentorum beneficio, brevi nobis datum est, ob-
servare dolores sedatos omniaque symptomata,
puta emphysema palpebræ, inflammationes &c. mi-
tigata; ita ut de constitutione plaqæ nunc judicare
valuerimus probè: observavimus itaque illaceram*

& suum humorem continentem TUNICAM VITREAM, UVEAM, cum partibus exterioribus & vicinis, vulneratam, dimittentem cum contentis, VITREÆ partem insignem ; verum de RETINÆ ejusque expansione ne quoque aliquod quidem vestigium.

Interea temporis, distinxit, in tergum positus patiens, aliquando objecta egregiè, aliquando præter fulgurans & fulminans lumen, nihil & quidem præsertim ubi, necessitate urgente, de lecto, capite prono, vel in latus pendente, elevaretur : ne ergo hoc incommodum consolidationi UVEÆ cæterarumque obstaret membranarum, curavimus, injiciendo in- et ad oculum variæ magnitudinis S. A. compressulas, pulvilos : quinque tandem septimanarum spatio, quo æger semper in dorsum se continuuit, evasit curatus ; nisi quod ipsa in cicatrice vulneratæ ADNATÆ, ad limbum CORNEÆ tuberculum exilissimum emineret, quod depresso, nunquam rediit. De vulnere, naso simul inficto, quod moneam nihil habeo : curatum enim illud extitit citò. Verum hoc obser-

vatione non indignum credo ; me & confido neminem eorum, qui mecum huic ac tui interfuerunt, toto tractationis hujus casus tempore, unquam aliquid vidisse, quod sanguiferum vas, ipsa in UVEA, vel VITREA membrana, vel quoque fingeret. Collige nunc (lect. benev.) an, quæ dc STAPHYLOMATE ejusque curandi methodo, persæpè scribuntur, narrantur, veritatem sapient? abservo; prædicto puerο, adhuc sano in vivis, Deo gratias! integerrimè est restitutus, læsi oculi vi-sus & quidem eum in modum, ut uni & alteri oculorum : dexter quippe oculus quandoque intensa inflammatione & intumescentiâ vexabatur, nihil ad munus suum exequendum, desit.

Ubi autem ADNATA, vel CORNEA tantum & absque UVEÆ prolapsu, fissa, læsa, lacerata extant, eo, quod sequitur, usus non semel, optimo cum successu, sum medicamento :

R. Mucilag. Rad. Consolid. Major. ʒi.

Croci gr. vi.

Laud. opiat. gr. iv.

M. applic. tepidè.

Quod si oculo adhæreat, ut sæpè fit, exsiccatum hoc medicamentum, aquâ Rosaceâ &c. leniter de vulnere abluendum est.

NERVR

NERVI OPTICI immensam patiuntur varietatem & differentiam ; respectu ortus, progressus, multiplicationis membranarum, sive sui involucri, porrò ipsius corporis ejusque duritiei, mollitiei, adhæsionis, conjunctionis cum- et ad vicinas quasdam partes &c.

Orti, in **HOMINE**, molliores ex opticis thalamis, juxta corpus striatum, quo magis oculi bulbum appropinquant, eo fiunt duriores; egrediuntes de calvaria, mox longè à fese invicem sejunguntur; contrarium quod in plerisque brutis observare est: quinimò **NERVI MOTORII** filamenta **OPTICUM** obambulantes, cum eo intus repentes, intus quoque in multas oculi partes disperguntur. In **GALLINACEO GENERE**, oculum, suo de velamine, dispertita parte, durâ matrē investit: perforari multis foraminibus, secundum eorum longitudinem, in majoribus feris, exemplis docemur. **OPTICOS & MOTORIOS NERVOS**, in **CANE** proximè, ipso in cerebro, conjungi, probabit inspectio; patientibus secundis, mox post egressum, quadruplicem divisionem. In **AQUILA** cinguntur membranula nigricante. In **LUTRA**, totus eorum tractus asper existit: hoc amphibium animal sæpius à pescatoribus, hiemali tempore, in illud venatum excurrentibus, accepi, itidem & à pellionibus, hac in urbe, propterea, nisi vererer expatiari

de subiecto meo, ejus integrum anatomen (*lect. benev.*) tibi traderem, dignam sanè Physicorum inspectione, propter variam, circa pulmones, partes genitales &c. ab aliis animalibus, differentiam. In **BUFONE** plexiformi vasorum sanguiferorum, intensè rubentium ritu, ornantur. In **PAVONE** anterius duri, circa exitum, tubulosâ prominentiâ dotantur. In piscium cœtu non minor **OPTICORUM NERVORUM** est varius tenoris ordo. Sic in **CANCRO** cartilagineæ vaginæ includuntur. Qui se habeant in plurimis insectorum, exhibebitur infra. In **MARINIS** majoribus breves, robusti, in **FLUVIATILIBUS** longi, teneri, mox de cerebro ad oculum exporriguntur.

De oculorum **SITU**, sive loculamentis à quibus oculus excipitur, vix & ne vix quidem quoque effanda videre est diversitas. **HOMINI**, orbitæ osseæ inserti, superiorum lateralemque maxillæ superioris regionem occupant. Muscæ eos anterius ab latere usque in verticis initium extenduntur, datur & earum species, quibus summo sunt in capite. **CULICIBUS** cristatis, circulo unionibus fulgentissimis ornato, extra caput, circumscribuntur capitique tantùm quasi annectuntur.

De **MAGNITUDINE** oculorum, parum quidem
mo-

moneo, cum hæc in genere, specie &c. variet æternum & quæ plura hoc de Themate? EPHEMERA etenim mas, teste Cl. SWAMMERDAMMIO, quod & in meo musæo videre licet, oculos, duplo fœmineis majores, obtinuit. Immensæ magnitudinis oculos PERLIS, sive LIBELLIS eosque emissitios & virides; ACO verò minutissimos, FABRO iterum pisci prægrandes & aurei coloris natura concessit & sic porrò.

De oculorum NUMERO (absit, ut de incredibilibus, quæ fingere mythologus quispiam; explicare verò doctus ipse non sataget PALÆPHATUS, ut de ARGO, CYCLOPIBUS, aut oculos in pectore gestantibus heroi-bus, apud te (*leit. benev.*) verba facere, suscipiam) elegantior & eximia est designanda, ludibundæ in pro-lificando & hac in parte quidem maximoperè, Naturæ diversitas.

Quàm parum autem titulis sit insistendum docet LAMPETRA fluviatilis, Belgis, een **Hegenoog**, cui duos & non plures eosque dispositione elegantissimos videmus tributos, à communi piscium familia in eo differentes, quod intensè nigricantes & durissimi, ul-la vix vi intus deprimi queant; ut in prægrandi olim, ad cataractas prope AQUAS VETERES capta, pervesti-gare mihi fuit opportunum.

Sic SCARABEORUM oculorum, pro genere terrestri & aquatili, numerus varius est (vide MOUFETUM aliquosque) nobis doméstico, vario modo dividitur oculus. BOMBYCI quatuor, ut & ARANEO; TARANTULÆ octo, aliis porrò insectis tres & plures proprii sunt.

Tandem MUSCA cærulea major, Belgis, een Keizer, cuius ejusque speciei, hoc loco, anatomen oculi tradam, perplurimis instruitur ocellulis; sed (*leit. benev.*) si unus & alter sufficiat oculus ad visum visusque actum efficiat perfectum? quid, cæteris animalibus, visu, non præstabit hoc insectum: facto enim, ex dimensione, cuiusdam partis globuli, cui inferuntur, computo, exterior, eorum numerum, ad aliquot assurgere millia; hi autem omnes & singuli, nullâ palpebrâ coniecti, immobiles sunt, multitudine, ut videtur, implente necessitatē motus eorum localis; ne, nempè, pedibus celerrimè motis, aut alis, in volatum rapidissimum vibratis exercitatisque, objecta citius nimium transirent fugerentque animalculi vi-sus observationem: si enim duobus tantum instructum fuisset oculis, prædicti periculi metus non omnino videretur vanus; secundò, ne hoc, aut illo ocellulo moto, figurâ mutaretur alter & hoc pacto, confusa oriatur unius ejusdemque illuminati objecti repræsentatio: uno quippe ex hemisphærio protuberant omnes æqualiter.

Ge-

T. 73. 1A.

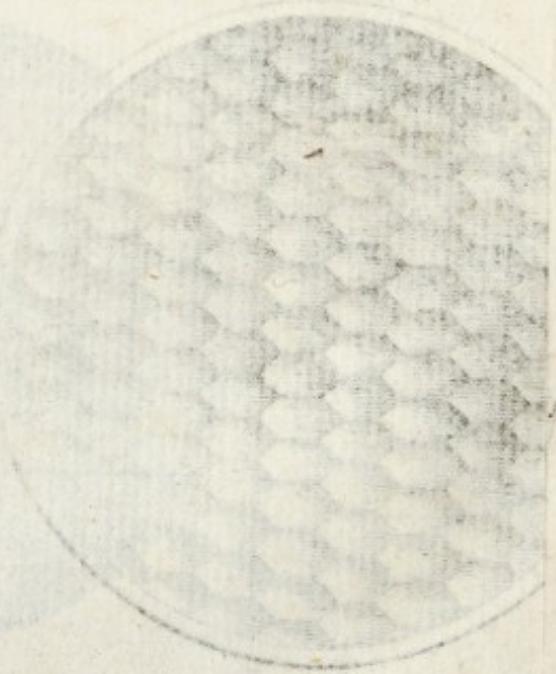
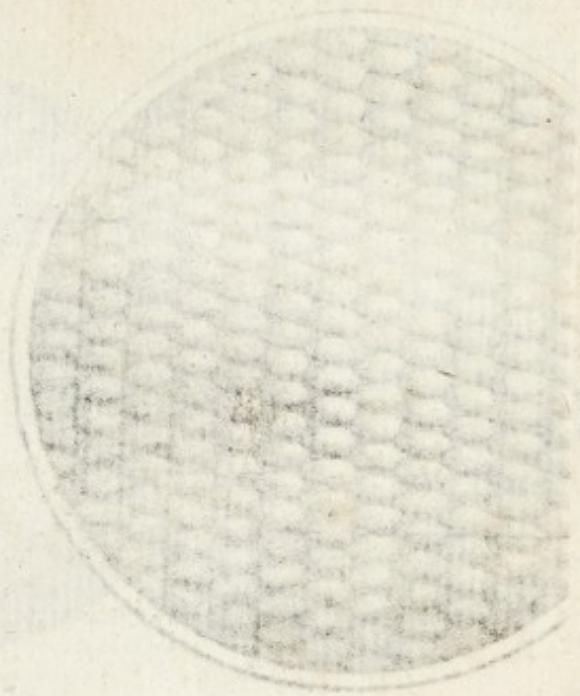

Fig. 1.

TAB. IV.

Fig. 2.

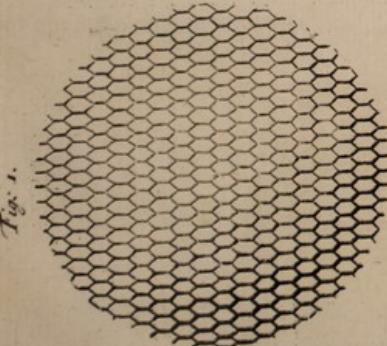

Fig. 3.

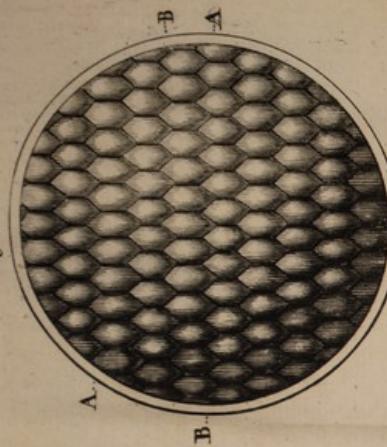

Fig. 5.

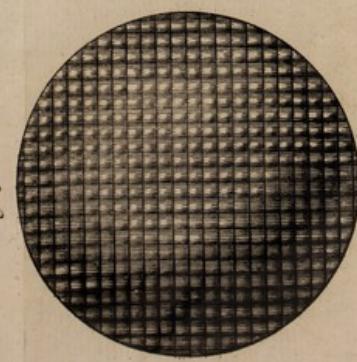

Fig. 6.

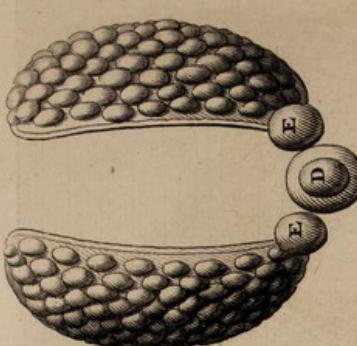

Fig. 7.

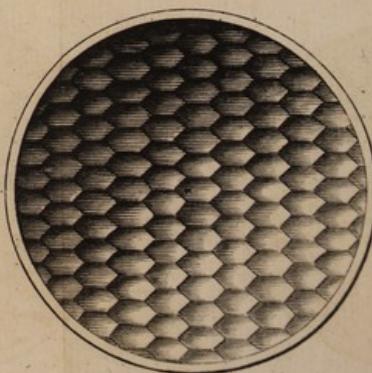
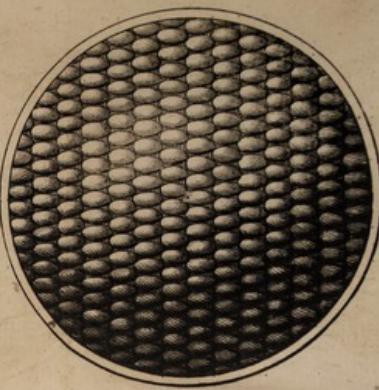

Fig. 8.

Genuinam horum ocellorum figuram, fabricam & adspectum, refert

T A B U L A Q U A R T A,

Delineans,

F I G U R A P R I M A,

Partem hemisphærei CORNEI, ut ædibus Clariß. A. LEEUWENHOEKII, ope suorum microscopiorum à nobis visa & à celebri Pictore Delfensi; sed aucta ejus magnitudine depicta exhibetur. Singulorum ocellorum figura hexagona est. Quæ repræsentatur pars sicca erat & splendens propterea vitri ad instar egregiè.

F I G U R A S E C U N D A

Exprimit, vivæ MUSCÆ, majusculâ formâ, ocellorum compagem: ambit, nempè, omnes, vel si velis (lect. benev.) totam CORNEAM, circulus quidam A. A. A. osseus, fusco-nigri coloris & levigatus, quasi balena eleganter, cui, quemadmodum in aure, tympanum, membrana B. B. in planum exporrecta, annexitur, quâ cum orbita confirmatur exactè. Tota CORNEA hæc superficies & singuli, in ea protuberantes oculi, in vivis ex fusco rubent, in demortuis nigricant & dura licet hæc sit membrana, facile in

viventibus deprimitur; sed & resilit æquè facile, restituente sese mox tota superficie, vel unoquoque depresso oculorum in naturalem dispositionem. In oculorum fundo albedinis, vel diversi coloris, conspicitur nihil. Singulos oculos vasis sanguiferi ramo circumlui, nobis constitit distinctè.

Dari ocellulos quadratos, rhomboïdales; imò & varie mixtorum angulorum & figurarum una tamen de CORNEA eminentes, ut sunt illi CULICUM, ut & propenduli CRABRONUM, falciformi multaque divisione (antennas vocant) distincti ac numero incerti: itidem CADÆ minoris, cui, ut & LOCUSTÆ quondam oculi ab auctoribus negabantur &c. ut exprimitur

FIGURÆ TERTIÆ.

Intelligendum semper, omnia hæc immensum aucta naturali magnitudine, exprimi.

Quibusdam animalibus oculos merè orbiculares concessos, probat SQUILLA GIBBA, tales cui octo sunt; vide

FIGURAM QUARTAM.

Horum septem in circulum, unus in medio est; omnes inherentes membranæ cuidam duriori, cinctæ valido testaceo margine. In MUSCA flavo-fusca, ovales periuntur, inspice,

E I-

FIGURAM QUINTAM,

Dehincunt ab se invicem, mediante vertice durissimo, ocellorum retia valde, juxta capitis longitudinem, exorrecta.

Omnis singuli MUSCÆ majoris oculi membranula obducuntur pellucidissimâ intus: ut repræsentatur

FIGURÆ SEXTÆ,

Exhibente interiorem hujus organi faciem: tot enim distinctum jam apparet excavationibus hexagonis, quot, à parte exteriore, eminentiis.

Hanc prædictam membranam sequitur tegmen, potius retiformis plexus inextricabilis vasorum sanguiferorum; ita tamen interdivisus, ut nullibi locorum, nisi circa bulbi marginem & ocellorum interstitia, comperiatur. Lamellatis hisce membranis depositis, nihil conspicitur, nisi gluten quod congelati & diluti quidem sanguinis, moleculam simulare posset cumque itidem ipsa illa spatia, vel interstitia inter ocellulos vix possint distingui, nisi per opacam eorum lineam, figuram describentem: cohæret enim jungiturque eum in modum oculus cum oculo omni ab latere, ut mutua appositione, unam membranam componere videantur. De vasorum genere & distributione, hoc

tantum mihi observare contigit; quae mox retuli: striae quidem plurimas ductiformes & albicantes quasdamque vidi fibrillaceas; verum quid liquoris vehant, ignoro.

Partibus hisce remotis, detegitur oocularis globi fundus, hic asper, alibi levis; interius autem distincti liquidi nihil; nihil saltem, quod lentem crystallinam adumbret: tegmini vasculofo tamen adhæret inferius gluten inseparabile ab ejus ortu, sive trunco.

FIGURA SEPTIMA

Proponit ovalis figuræ ocellulos, parte ab interiore conspiciendos; inter quos majora interstitia observare sunt; in cæterum, cum quibusdam, jam nunc demonstratis, convenientes.

Sed accede (*lect. benev.*) miraberis mecum CEREBRI hujus animalis exiguitatem. Inspice FIGURAM A.

Exprimit hæc CEREBRI NERVORUMQUE OPTICORUM molem, ut quoque fit, sub literis B. & C. proportione adaugta; dixeris mecum sanè, cerebrum quantillum! videtur imò potius nervorum opticorum appendicula, aut eorum concursus: descendit enim mox ad inferiora & quidem ea exilitate de capite, informam nervi, ut omnem separandi methodum, saltem

tem meam atque investigandi modum effugiat: itaque hoc animalculum, respectu capitis cæterarumque partium, oculus prætereaque videtur nihil: armato tamen oculo integrum est, ejus cerebri elongatam partem, quemadmodum in plurimis insectorum id reperitur, videre extensam per & juxta dorsi longitudinem & sic porrò ad usque extremas quoque partes.

Cuidam MUSCARUM FLAVESCENTIUM speciei, capitis parte anteriore, duæ, tres & quoque plures, datæ sunt pelliculæ diaphanæ, nullatenus aliqua conjunctione oculis continuæ. Harum fundus incumbit proximè cerebro, propaginem nullam opticorum nervorum recipiens; quodnam earum sit officium, ego cum ignorantissimis scio, vide exemplum, in FIGURA QUINTA; sub literis D. E. E. Tab. quartâ.

In omnibus insectis non quidem semper offa; verum balenæ, vel cornu ad instar dura organa corpus ejusque partes fulcientia & sustentantia reperiuntur.

Perlustrato præfati animalculi visus organo; etsi apertè profitear, me ad oculum non posse demonstrare dispersas, in RETINA, nervorum opticorum ramifications, multò minus, concurrentes, vel unitas eorum in thalamis opticis partes; quarum parallelismum semper distinctè, usque dum in thalami sub-

stantiam visum fugiunt, in HOMINE & BRUTO observo, conjicio tamen, singulas & omnes unius objecti illuminati representationes, sive imagines & singulis & omnibus ocellulis, pro eorum numero, in fundo ocularis globi, à RETINÆ membranæ organo, excipi, hinc NERVORUM OPTICORUM ope deduci ad cerebrum; verum eo loci, in unum coalitis hisce nervis, unam unius objecti conspicendi, efformari representationem: una quippe tantum requiritur objecti pictura, non multiplex, non multiformis.

Data hac verisimilitudine, sequitur; animalia multis oculis instructa, non plus videre, quam quæ tantum per duos objectorum illuminatorum imagines recipiunt.

Sint itaque, Ex: gr: ex una CORNEA, prominentes semibulbi, vel CORNEÆ multiplices hemisphæriolæ, vel aliarum figurarum singulariter circumscriptarum, ocelluli; hi omnes & singuli à bulbi generalioris hemisphærio, acceptam illuminati objecti imaginem eam in retinam undeque, complicatis & in unum truncum abeuntibus NERVORUM OPTICORUM propaginibus, in cerebrum, sive ejus substantiam medullarem, nervorum matrem, deferunt: hoc enim modo nulli confusione, nec visui, distinguendi objecta, videtur posse dari locus;

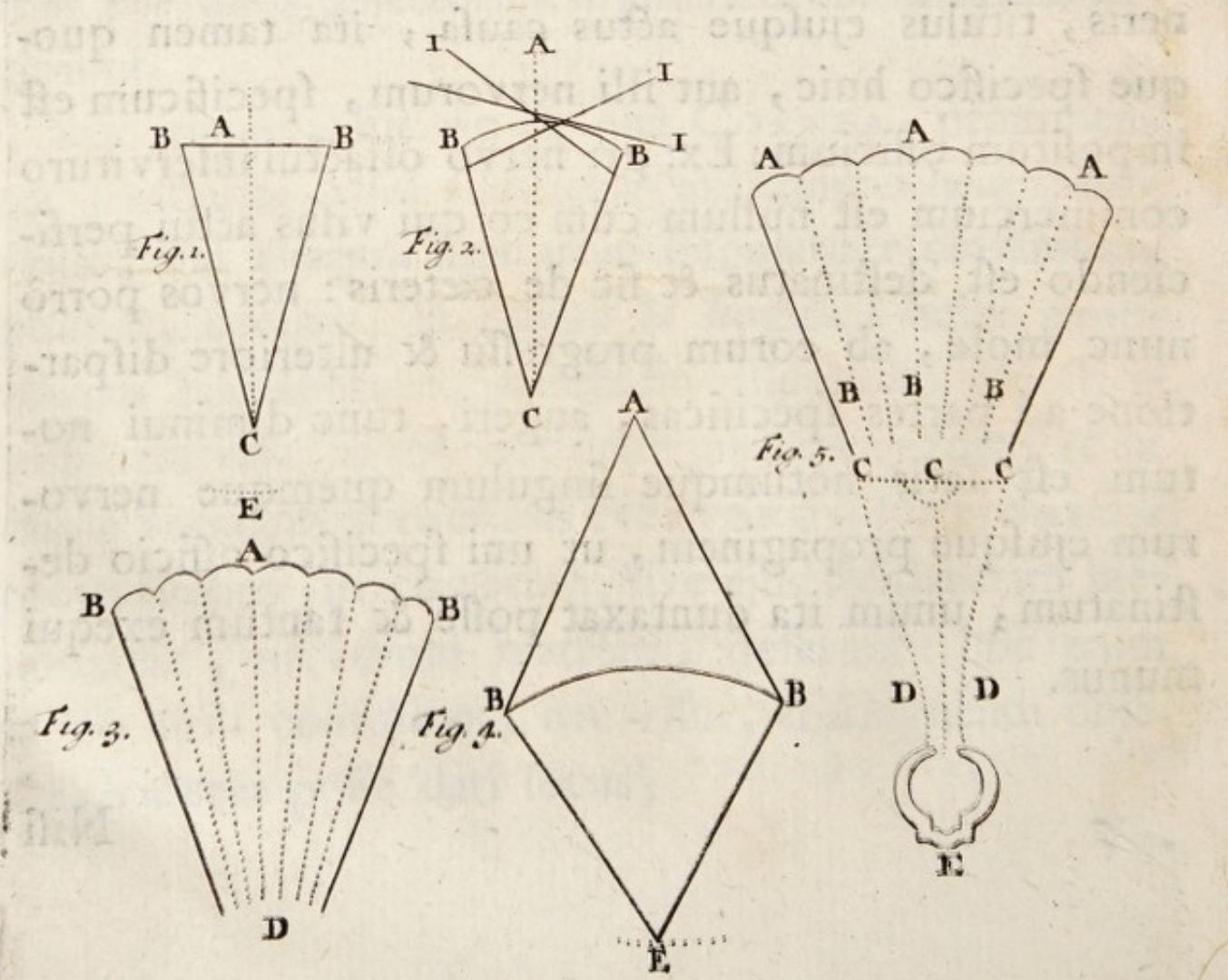
Verùm, ut hoc quoque de supposito (NERVORUM, nempè, OPTICORUM propagationes in unum truncum abire) omnem dubitationis scrupulum amoveam; adhibeo *Primò*; exempla; *Secundò*; demonstrationes.

In multivagos, primò visibles & tandem sensimque in narium velamentum delitescentes ramusculos filamentaque membraneo-formia, unum unicum NERVUM OLFATORIUM distribui, acceptum ab omni anatomico, autumo: idem ergo illud de GUSTATORIO, AUDITORIO &c. pro dato habeo: ut enim TACTUS generalis est, nerveacii systematis muneris, titulus ejusque actus causa; ita tamen quoque specifico huic, aut illi nervorum, specificum est impositum officium: Ex: gr: nervo olfactui inservituro commercium est nullum cum eo qui visus actui perficiendo est destinatus & sic de cæteris: nervos porrò nunc mole, ab eorum progressu & ulteriore dispartitione ad partes specificas, augeri, tunc diminui notum est satis notumque singulum quemque nervorum ejusque propaginem, ut uni specifico officio destinatum, unum ita duntaxat posse & tantum exequi munus.

Nisi ergo concedatur unius nervi , filamentorum dispergendorum ad partes coalitus & truncus , inevitanda sequitur sensationis particularis , confusio ; idem quod (in transitu hoc dixerim) considerandum ; imò & colligendum de singulorum muscularum eorumque fasciculorum & linearum actu , statuo.

Secundò ; ut ea , quæ supra de MUSCARUM in specie & aliorum animalium , in genere , oculis multis donatorum , comparativè , attuli , probem ; MUSCÆ MAJORIS per medium dissectam unam oculorum seriem , sive hemisphærii cornei , ut supra , dispositam particulam , propono.

TAB. V.

Ut jam hæc demonstrantur, sit A. (vide Fig. 1. Tab. 5.) basis pyramidis unius oculi superius radios luminis recipientis, Hemisphærium globi orbicularis B. B., Mucro in C, versus retinam E. incidat radius luminis perpendiculariter, transibit sine reflectione à via usque in C, & clare ac distincte pingetur in E.

Si jam superficies baseos pyramidis concipitur rotunda (vide Fig. 2 Tab. 5.) idem verum erit de radio perpendiculari incidente ab A. sed radii valde oblique incidentes ut I. I. incurruunt in latera pyramidis, nec ad retinam progredi possunt, unde & nullam in ea pingunt imaginem.

Aut sint multæ tales bases convexæ (ut in Fig. 3. Tab. 5.) sive oculi seriatim positi in prædicto Hemisphærio B. B., excipient singuli luminis radios ab objecto A. reflexos, tum non deferent hos radios vel imaginem conjunctim in unum Axin Opticum D, sed singulæ baseos convexitas deferet radios à se receptos ad axim directe objecto oppositum: unde nonnulli oblique incidentes ad B, oblique modo in retinam E. incidunt ut in Fig. 4. Ex hac enim designatione liquet, unum tantum radium perpendiculariter in retinae sibi oppositæ partem, axin opticum, tendere, cæterosque oblique vel à latere ex hemisphærio ad eum accedere: quamquam enim in oculo humano quatuor

refractiones radiorum sint, visus tamen actionem una & altera, vel pluribus posse absolvit patet in aliis abunde.

Sit itaque in nostro animalculo basis D. pyramidis visus in A, A, A, (vid. Fig. 5.) Cornea membrana in multas convexitates divisa: Radiorum in iis receptorum conus in B. B. B. Retina C. C. C. illique continuus Nervus opticus D. D. ejus continuatio in Cerebrum E: Quemadmodum igitur lamellata ex variis tunicis Cornea membrana in Homine aliisque viventibus non unum tantum, sed plurimos ab objecto illuminato excipit radios, eosque per aqueum, Crystallinum, Vitreumque humorem eorumque involucra ad Retinam mittit; ita hæ plurimæ Corneæ singulatim plurimos receptos ab objecto illuminato radios (nulos permeantes humores) ad punctum Nerveum ipsis in Retina (quæ plana in hoc animalculo magis quam in aliis reperitur) oppositum præter propter deferunt: nec inde tamen visus, aut objecti repræsentationis confusio; quoniam in horum animalculorum multiplici & singula superficiali quâque tunica oculi eadem accidunt, fiunt, absolvuntur, quæ in una cornea in aliis.

De distantia oculi maxime in superficie eminentis à retina remotissimi, conjicio (dimetiri enim hoc Mathematice meum non est) quod convexitates singulo-

rum

rum oculorum prout hic sunt, necessario requirantur, ut radii vividissimi, & distinctissimi Corneam transgressi in Retinam C. C. C. distinctam imaginem depingant, tumque id a radiis maxime perpendicularris sperari licebit.

Quæ porrò tegmini vasculoſo pulposa adjacet masſula; ea triplici videtur fungi munere, bulbosæ oculi figuræ conservationis, luminis transmissionis modificati, & ne citius in retinam irruant objectorum imagines luminisque iectus: clauſtris quippe, repagulis, ambagibusque variis omnes ſtipantur ad ſensationes adytus in- & ex auditus, olfactus, gustus, viſus, immo ſensationis universalis organis.

F I N I S.

DE DOCUMENTIS ET VENIS AVARITIA
autem occidit ipsas pio filio, nec ullius descenduntur?
et ubi vivit illam, et quinque annos Comes nups.
hunc in Recens O. C. diligenter inservient de-
pugnare, cumdebet in latissimis maximis beneficiis.
hinc ipsius iustis
Quia bona regum imperialeque per quae
reges et regnorum reges tali munere, populus ehi
tumus coronationis summis transmissis monili-
cari, et ea causa in letibus inter omnes oportet im-
plicare, quod est quodvis dubbe, rebus
temporalibus recte omnes dispensant ad letationes
quibus in ea ex antiquis officiis, Regis, i-
mo letationes universitatis oblatas

.2 I N I T

